

prima instanță: S. Arnaut

DECIZIE

16 decembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței,
Judecători

Svetlana Filincova
Maria Ghervas, Dumitru Mardari

examinînd recursul declarat de creditorul Sergiu Marin,
în cadrul dosarului de insolabilitate a debitorului „Orhagroservice”
societate pe acțiuni,

la cererea creditorului Sergiu Marin cu privire la aplicarea măsurilor de
asigurare a acțiunii asupra bunurilor debitorului „Orhagroservice” societate pe
acțiuni,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 02 noiembrie 2015, prin
care s-a respins cererea de aplicare a măsurilor de asigurare, fiind neîntemeiată.
constată:

Societatea pe acțiuni „Moldagrotehnica” a înaintat în instanța de judecată
cerere introductivă privind intentarea procesului de insolabilitate față de
societatea pe acțiuni „Orhagroservice”.

Prin încheierea Curții de Apel Economice din 05 septembrie 2007, cererea
introductivă a fost admisă spre examinare, fiind dispusă aplicarea măsurilor de
asigurare în scopul prevenirii modificării stării bunurilor debitorului, totodată
fiind desemnat Colun Vitalie în calitate de administrator provizoriu.

Ulterior, prin hotărârea Curții de Apel Economice din 15 noiembrie 2007, în
privința societății pe acțiuni „Orhagroservice” a fost intentată procedura de
insolabilitate.

Pe parcursul derulării procesului de insolabilitate, la 27 octombrie 2015
creditorul Sergiu Marin a depus în instanța de insolabilitate o cerere privind
aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, solicitînd instanței interzicerea
administratorului insolabilității să întreprindă careva măsuri privind înstrăinarea
bunurilor imobile ale societății pe acțiuni ”Orhagroservice” în proces de
insolabilitate.

În motivarea cererii, creditorul Sergiu Marin a indicat că administratorul insolvenței Ciobanu Gheorghe a întreprins măsuri concrete pentru a vinde bunurile la negocieri directe, astfel fiind publicat în Monitorul Oficial din 23 octombrie 2015 un anunț în care convoacă pentru data de 04 noiembrie 2015 adunarea creditorilor cu ordinea de zi ”efectuarea negocierilor directe privind vânzarea bazei din s. Pelivan or. Orhei”.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 02 noiembrie 2015 s-a respins ca neîntemeiată cererea creditorului Sergiu Marin cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii asupra bunurilor debitorului „Orhagroservice” societate pe acțiuni.

Considerând ilegală încheierea instanței de insolvență, la 18 noiembrie 2015, creditorul Sergiu Marin a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii Curții de Apel Chișinău din 02 noiembrie 2015 și emiterea unei noi încheieri de admitere în mod integral a cererii de asigurare a acțiunii.

În motivarea recursului recurentul a invocat ilegalitatea încheierii recurate, menționând că instanța de insolvență nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

Indică recurentul că, concluzia instanței de insolvență precum că, nu au fost prezentate probe care ar demonstra temeinicia cerințelor de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii, precum și faptul că argumentele sale sunt declarative, sunt neîntemeiate.

Astfel, indică recurentul că, în susținerea cerințelor sale, a anexat la cererea de asigurare a acțiunii copiile anunțurilor publicate în Monitorul Oficial, din care rezultă cu certitudine că administratorul insolvenței întreprinde măsuri îndreptate spre înstrăinarea bunului la negocieri directe, la un preț diminuat decât valoarea reală a bunului imobil, cu încălcarea hotărârii aprobate la adunarea creditorilor.

A mai indicat, că a contestat în instanța de insolvență hotărârile aprobate prin procesele-verbale de petrecere a licitației ”cu strigare” și ”cu reducere” efectuate de administratorul insolvenței.

Consideră că, instanțele de judecată urmează să aplice măsuri de asigurare a acțiunii asupra bunurilor imobile ce aparțin debitorului ”Orhagroservice” societate pe acțiuni, pînă la soluționarea definitivă a pricinilor de către instanță, în vederea protejării bunurilor debitorului și respectării intereselor creditorilor debitorului.

La data de 15 decembrie 2015 creditorul Țugui Ivan a depus referință la recursul declarat, solicitind admiterea acestuia în sensul declarat.

Potrivit art. 426 alin. (3) Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Prin prisma art. 8 din Legea insolvenței nr.149 din 29 iunie 2012, hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării.

Din materialele dosarului (copia plicului poștal f.d.8) rezultă că, recurentul a făcut cunoștință cu încheierea redactată a instanței de insolvență la 12 noiembrie 2015, astfel declarând recursul la 18 noiembrie 2015 împotriva încheierii instanței de insolvență din 02 noiembrie 2015, Colegiul constată că recurentul a declarat recursul în termen, potrivit prederilor art. 8 din Legea insolvenței nr.149 din 29 iunie 2012.

Studiind materialele dosarului în raport cu criticile invocate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și pasibil de a fi respins din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Din materialele cauzei rezultă că recurentul își exprimă dezacordul cu soluția instanței de insolvență, prin care a fost respinsă cererea de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii, pe motivul că la cererea înaintată creditorul nu a argumentat și nu a justificat existența indiciilor, că neaplicarea măsurilor respective ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești, după cum statuează art. 174 Codul de procedură civilă, adică argumente justificative în care rezidă necesitatea aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii.

Potrivit art.356 Codul de procedură civilă, cererea de declarare a insolvenței se judecă în instanță conform normelor generale din prezentul cod, cu excepțiile și completările stabilite de legislația insolvenței.

Materialele cauzei atestă, că prin hotărârea Curții de Apel Economice din 15 noiembrie 2007, în privința societății pe acțiuni „Orhagroservice” a fost intentată procedura de insolvență.

La 27 octombrie 2015 creditorul Sergiu Marin a depus în instanța de insolvență o cerere privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, solicitând instanței interzicerea administratorului insolvenței să întreprindă careva măsuri privind înstrăinarea bunurilor imobile ale societății pe acțiuni „Orhagroservice” în proces de insolvență.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 02 noiembrie 2015 s-a respins ca neîntemeiată cererea creditorului Sergiu Marin cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii asupra bunurilor debitorului „Orhagroservice” societate pe acțiuni.

Nefiind de acord, recurentul a declarat recurs asupra încheierii.

Conform art.174 alin. (1) Codul de procedură civilă, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanța poate lua măsuri de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

Potrivit art. 175 alin. (1) Codul de procedură civilă, în vederea asigurării acțiunii, judecătorul sau instanța este în drept să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane.

În conformitate cu art. 177 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cererea de asigurare a acțiunii se indică motivele și circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiectiile sale dacă legea nu dispune altfel.

În sensul normelor legale citate, Colegiul reține că măsurile de asigurare constituie măsuri procesuale cu caracter temporar menite să asigure executarea actului judecătoresc pronunțat, precum și să contribuie la păstrarea situației existente între părțile în litigiu pînă la finisarea cauzei în instanța de judecată. Însă, solicitantul urmează de fiecare dată să probeze temeinicia solicitărilor înaintate, cu indicarea motivelor și circumstanțelor pentru care se solicită asigurarea acțiunii.

Cu referire la prevederile enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că instanța de insolvență întemeiat, prin încheierea contestată, a dispus respingerea cererii cu privire la aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii, or, de către recurentul Sergiu Marin nu a fost probat în instanța de judecată că neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar putea crea dificultăți judecătorești, sau ar face imposibilă executarea hotărîrii judecătorești creînd situația în care actul judecătorești ar rămîne doar pronunțat, fără a avea o executare reală.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că instanța de insolvență în mod just și echitabil a concluzionat, asupra respingerii cererii de asigurare a acțiunii, verificînd următoarele circumstanțe, și anume:

- raționalitatea și temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare;
- probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor asiguratorii;
- dacă există *periculum in mora* (pericol de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare);
- asigurarea unui echilibru între interesele părților cointeresate;
- preîntîmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terți în cazul aplicării măsurilor de asigurare;
- în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate e în corelație cu obiectul acțiunii înaintate și dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

Instanța de recurs va aprecia critic argumentele recurentului cu privire la faptul că, anunțul publicat în Monitorul Oficial al RM din 23 octombrie 2015 cu privire la convocarea adunării creditorilor debitorului societatea pe acțiuni "Orhagroservice" în proces de insolvență pentru data de 04 noiembrie 2015 ora 14 00 pe adresa or. Orhei, str. M. Eminescu 2, cu ordinea de zi: "efectuarea negocierilor directe pentru vinderea bazei din s. Pelivan, or. Orhei", va leza interesele creditorilor, prin valorificarea bunurilor debitorului la un preț diminuat,

or, însuși publicarea anunțului, precum și petrecerea adunării creditorilor nu incumbă în mod obligatoriu ilegalitatea acțiunilor întreprinse.

În lipsa unor probe concludente și pertinente, argumentele vor fi respinse ca declarative.

În contextul celor expuse, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că, instanța de insolabilitate întemeiat, prin încheierea contestată, a dispus respingerea cererii cu privire la aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii, iar argumentele invocate de către recurenți nu pot fi reținute ca întemeiate, motiv pentru care instanța de recurs decide de a respinge recursul și de a menține încheierea contestată.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se respinge recursul declarat de creditorul Sergiu Marin.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 02 noiembrie 2015, în cadrul dosarului de insolabilitate a debitorului „Orhagroservice” societate pe acțiuni.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,

Judecători

Svetlana Filincova

Maria Gervas

Dumitru Mardari